

eller flere af disse lande: Vi hjælper jer, men vi har et problem, og derfor vil vi godt oprette en lejr i jeres land for danske penge og med danske medarbejdere, og denne lejr skulle opfylde nøjagtig de kriterier, fru Birthe Rønn Hornbech beskriver.

Hvad skulle der være til hinder for det? Der er plads til det, vi betaler, og det ville løse et problem, som jeg har forstået, at også fru Dorte Bennedsen synes er helt urimeligt, nemlig at et stort antal mennesker kan komme hertil og føre os bag lyset ved eksempelvis at sige, at de er somaliere, selv om de kommer fra Kenya eller andre lande. Når vi har problemet, så lad os dog prøve at finde en løsningsmulighed! Der er vel ikke noget galt i at have et asylcenter i sit land, hvis der er plads til det og det ikke belaster nationen. Mulighederne er der, hvis den politiske vilje er til stede.

Kun et par enkelte kommentarer i øvrigt: Både indenrigsministeren, hr. Arne Melchior og også andre ordførere har været inde på, at i den nuværende regerings tid er der gennemført forskellige ændringer og også nogle stramninger af den eksisterende udlændingelovgivning. Dertil vil jeg godt sige: Ja, det er rigtigt. Men når de ændringer og stramninger ikke blev gennemført under de tidligere borgerlige regeringer, hænger det sammen med – sådan er demokratiet, sådan er parlamentarismen jo – at det var der ikke flertal for. Hvis jeg skal sige en rosende ting om regeringen – det falder mig svært, men lad mig endelig gøre det, når der er grund til det – er det netop, at man på nogle områder har en anden holdning vedrørende dansk udlændingepolitik end for lidt over 2 år siden, da man var i opposition.

Jeg ved godt – og nu kan hver enkelt granske sin egen samvittighed – at hvis vi stadig havde haft en borgerlig regering og den i dag, den 4. april 1995, havde foreslået det samme som indenrigsministeren, nemlig at alle asylansøgere skal aflevere fingeraftryk ved den danske grænsekontrol, havde den borgerlige regering aldrig nogen sinde fået det igennem. Det kan vi også se af alle debatterne. Det blev faktisk foreslået af hr. Hans Engell i forbindelse med den ændring i udlændingeloven, vi foretog i juni 1982, at det skulle gennemføres; men forslaget blev voldsomt begrænset på grund af modstand fra Socialdemokratiet, De Radikale og andre partier. Jeg bebrejder ikke nogen, at man har skiftet holdning, tværtimod takker jeg for det. På nogle områder er der sket en god og positiv udvikling,

efter at man er kommet i regering, og det er udmærket.

Indenrigsministeren og fru Dorte Bennedsen sagde, at Det Konservative Folkeparti er tilhænger af midlertidig opholdstilladelse frem for varig opholdstilladelse. Det er vi også, og så kommer selvfølgelig problemet med tidsgrænsen. Man kan jo ikke have midlertidigt ophold her i landet hele sit liv, det ville være urimeligt – i hvert fald efter min og også efter Socialdemokratiets mening. Vi har meget klart og tydeligt sagt, hvor vi mener grænsen som hovedregel bør være, nemlig ved 7 år. Får man opholdstilladelse her i Danmark, fordi man er politisk forfulgt i sit hjemland og i øvrigt opfylder flygtningekonventionens betingelser, er der ingen tvivl: Så skal vi give beskyttelse.

Men sker det inden for de første 7 år, at situationen ændrer sig og forfølgelsesgrundlaget er væk, mener vi, man skal vende hjem. Vi mener for den sags skyld også, man skal gøre det, selv om man har boet længere end 7 år i Danmark, hvis man ikke har integreret sig på en rimelig måde, dvs. først og fremmest ikke har lært at gøre sig forståelig på dansk. Det er der desværre nogle der ikke har haft vilje til. Vi ønsker – og det har jeg forstået regeringen også gør – at der skal stilles krav til de mennesker, der ønsker at skabe sig en tilværelse i Danmark, og et af de fundamentale krav er selvfølgelig, at man selv yder en indsats for at lære sproget, så man kan tage del i tilværelsen som almindelig borger i det samfund, man skal bo i.

Til sidst en bemærkning om sagsbehandlingstiden. Indenrigsministeren spurgte: Hvorfor skal vi ikke være glade for, at vi nu kan blive enige om at søge at bringe den ned på 10 måneder? Det er et skridt i den rigtige retning, men det, vi efterlyser, er, at et flertal ville sige: Selv 10 måneder er for lang tid, 5 måneder må være det maksimale. Så måtte dette flertal også sætte sig ned og sammen finde de midler, der kunne føre til målet. 10 måneder er selvfølgelig bedre end 20 måneder, men det er ikke godt nok.

Anne Baastrup (SF):

Min opsummering af første runde svarer ikke helt til statsministerens. Det forekommer mig ikke, at den første debat var specielt fredelig, selv om vi ikke tog så mange korte bemærkninger; jeg ser i hvert fald en meget stor forskel mellem SF's udlændingepolitik på den ene side og Venstres og De Konservatives på den anden.